

ת"פ 48053/04/13 - מדינת ישראל נגד מישל סימן

בית משפט השלום בראשון לציון

04 מאי 2015

ת"פ 48053-04-13 מדינת ישראל נ'

סימן(אסיר)

ת"פ 48055-04-13

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
מישל סימן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מילבסקי

הנאשם וב"כ עו"ד שי נודל

גזר דין

הרקע.

האיל וכחב האישום אשר הוגש נגד הנאשם תוקן במסגרת הסדר טיעון הרי שאתיחס לכתב האישום המתוקן ולא דווקא לכתב האישום שהוגש מלכתחילה. בדיון שהתקיים לפני כב' השופטת נחמן ביום 6.2.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע על פי הודייתו כאמור, ויפנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש.

אכן, כך היה, הוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם הודה בעובדותיו, הורשע והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

בעקבות כך, הוגשו שני תסקירים. התסקיר הראשון המליץ על שילוב הנאשם בהליך טיפולי שיקומי, לחייב הנאשם בשל"צ בהיקף נרחב של 400 שעות, להשית עליו עונש מאסר מותנה ולחייבו בפיצוי המתלונן. בדיון שהתקיים לפני כב' השופטת נחמן ביום 11.10.14 ביקש בא כוח הנאשם כי יוגש תסקיר משלים שכן, הנאשם שולב בתכנית טיפולית, והדבר טרם בא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן. הדיון נדחה לקבלת תסקיר משלים.

עובר לדיון שהתקיים לפני ביום 2.2.15 הוגש תסקיר משלים והצדדים טענו לעונש.

כאן המקום לציין במה הודה הנאשם. לא מצאתי להביא כתב האישום ככתבו וכלשונו לפי שהתביעה מצאה להרחיב בפרטים, אלא מצאתי להביא תמצית הדברים. הנאשם הודה כי הליוה סכום של 28.000 ש"ח לאדם המכונה בכתב האישום "מתן". כתב האישום מציין כי ההלוואה הייתה בשמו של אחר. לא ברור משמעות הדברים וראוי היה לתביעה לנקוט לשון משפטית בבואה לתאר עובדות במשפט פלילי. מכל מקום ההנחה כי הליוה הוא מתן והנושה הוא הנאשם. מסתבר כי ההלוואה לא הוחזרה לנאשם כפי המובטח, ומתן מסר לנאשם כי אותו אדם אשר הכסף הועבר אליו אינו יכול לשלם החוב, לפיכך הציע מתן כי הוא "שסדיר" את יתרת החוב. (זו לשון כתב האישום). בתגובה, דרש הנאשם כי מתן ישלם את החוב כולו אלא שמתן סרב וטען שמרבית החוב כבר הוחזר.

על רקע זה, דהיינו חוב שחייב מתן לנאשם ואשר סירב להחזירו אירע האירוע בגינו הוגש כתב האישום וניתן גזר דין זה.

בתאריך 22.4.13 סמוך לשעה אחת עשרה בלילה התקיימה שיחת טלפון בין הנאשם לבין מתן בעקבותיה הגיע הנאשם למקום בו שהה אותה עת מתן ושלושה חבריו: גלינה, זאנה ואבי. בפגישה זו טען מתן כי החוב מסתכם בסכום של 2,100 ש"ח בלבד, הנאשם דרש את מלוא הסכום דהיינו 28,000 ש"ח. ועוד אמר הנאשם למתן כי מתן מעוניין במלחמה. בנסיבות אלה, פנה מתן לעבר בית דין וזו היכה אותו הנאשם באגרוף ללחי, בתגובה היכה מתן את הנאשם במכת אגרוף בצלעותיו. הנאשם צעק "אי בן זונה אני אזין אותך מה אתה רוצה לאכול לי את הכסף". כששמעו חבריו של מתן את הצעקות נגשו אל הנאשם ומתן. גלינה הפרידה בין השניים וניסתה למשך שאת מתן לאחור, אלא שהנאשם התקרב אליהם, גלינה הדפה אותו לאחור, בתגובה היכה הנאשם את מתן באגרוף בראשו והשניים היכו זה את זה באגרופים. בעוד גלינה מנסה להפריד נפלה על הרצפה ונחבלה ברוועה. בנסיבות אלה, הפרידו גלינה ואבי בין הנאשם לבין מתן, וביקשו מהנאשם לעזוב את המקום. הנאשם צעק להם: "הוא חייב לי כסף", הוסיף ואמר שיביא אנשים ויחזור בהמשך. אחר כך, נטל הנאשם קסדת אופנועו והטיח אותה בשמשה האחורית של רכבו של מתן ונפץ אותה לרסיסים תוך שהוצעק "אתה חייב לי כסף איפה הכסף שלי".

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של תקיפה סתם, חבלה במזיד ברכב וסחיטה באיומים.

התסקירים.

כאמור הוגשו בעניינו של הנאשם שני תסקירים. התסקיר השני המשלים הבא אחרי הראשון, מביא תמונה שלמה של נסיבותיו של הנאשם באופן כללי כמו גם בקשר לביצוע העבירות. מסתבר כי הנאשם, שולב בהליך טיפולי ארוך ומטיב עמו. שירות המבחן קובע באופן נחרץ כי הנאשם עבר תהליך שיקומי, לראשונה בחייו, מוצלח ביותר. כמו כן, פירט נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם בהיותו בעל משפחה המפרנס משפחתו ובעיקר בהיותו בן יחיד להוריו המבוגרים והחולים והוא היחיד המטפל בהם לעת זקנתם וחוליים. סופו של דבר ששירות המבחן המליץ על עונש של מאסר מותנה, של"צ בהיקף של 400 שעות ופיצוי למתלונן.

טיעונים לעונש.

בבוא התביעה לעתור לעונש, מצאה להתעלם לחלוטין מהמלצות שירות המבחן או שמא אומר לא להתמודד איתן באופן משי. התובע מצא לפרט מתחמי ענישה לכל עבירה ועבירה בכתב האישום, תוך התעלמות מוחלטת לקשר ההדוק בין העבירות שהרי מדובר במסכת אחת, רצופה, של מעשים, משום כך, ראוי להימנע מלערוך כמעין "רשימת מכולת" הכוללת כל עבירה ועבירה. בא כוח התביעה מצא להפנות לגזר דין בתק פלילי 29064-04 בן דוד הנאשם בגין מעשי אלימות בשלושה אישומים שונים, במסכת נפרדת של אלימות בהזדמנויות שונות, ובעיקר בנסיבות שאין בהן ולו שמץ של מרכיב שיקום. משום שהתובע מצא דמיון או שמא שוויון בין המקרים עתר לאותו עונש שהושת שם על הנאשם דהיינו 16 חודשי מאסר בפועל.

בא כוח הנאשם, ביקש לקבל המלצות שירות המבחן. ראשית הפנה תשומת הלב כי אין מדובר במקרה של עבירת הסחיטה במובן הרגיל של המעשה. מדובר למעשה באדם שברוב כעסו ותסכולו על כי המתלונן מתחמק מהחזר החוב שלו, גלש למעשי אלימות. כמו כן, הפנה תשומת הלב שבמקרה זה מדובר בהמלצה שיקומית של שירות המבחן אשר באה בעקבות הליך טיפולי שיקומי ארוך.

דיון והכרעה.

בראשית הדברים מצאתי להדגיש כי אם סבר מאן דהוא שתיוקן 113 לחוק העונשין יצר מעין תוכנית מחשב, לפיה גזירת דין אינה אלא מלאכה טכנית סרגלית כאילו מדובר בתרגילי חשבון בכיתות הנמוכות של בית הספר היסודי, הרי טעות בידי. המחוקק לא התכוון כי בגזירת דין, יערוך בית המשפט חישוב אריתמטי של חודשי מאסר בגין העבירות השונות שביצע הנאשם, אלא המבחן נותר כבימים ימימה, מבחן מהותי של המעשה. אכן, על פי כתב האישום ובמבן הפורמלי של העבירה, הורשע הנאשם בעבירה של סחיטה. אלא שיש לבחון המעשה ולא העבירה במובן הפורמלי הטכני.

במקרה דנן, מדובר באדם, שהלווה כספים לאחר, ונראה כי אין מדובר באיש רב ממון או במי שעוסקו בגביית חובות, אלא בהלוואה אקראית לאדם שהכירו. והנה אותו אדם, אינו מחזיר החוב. הנאשם, תוך התעלמות מוחלטת לקשר ההדוק בין העבירות שהרי מדובר במסכת אחת, רצופה, של מעשים, משום כך, ראוי להימנע מלערוך כמעין "רשימת מכולת" הכוללת כל עבירה ועבירה. בא כוח התביעה מצא להפנות לגזר דין בתק פלילי 29064-04 בן דוד הנאשם בגין מעשי אלימות בשלושה אישומים שונים, במסכת נפרדת של אלימות בהזדמנויות שונות, ובעיקר בנסיבות שאין בהן ולו שמץ של מרכיב שיקום. משום שהתובע מצא דמיון או שמא שוויון בין המקרים עתר לאותו עונש שהושת שם על הנאשם דהיינו 16 חודשי מאסר בפועל.

בא כוח הנאשם, ביקש לקבל המלצות שירות המבחן. ראשית הפנה תשומת הלב כי אין מדובר במקרה של עבירת הסחיטה במובן הרגיל של המעשה. מדובר למעשה באדם שברוב כעסו ותסכולו על כי המתלונן מתחמק מהחזר החוב שלו, גלש למעשי אלימות. כמו כן, הפנה תשומת הלב שבמקרה זה מדובר בהמלצה שיקומית של שירות המבחן אשר באה בעקבות הליך טיפולי שיקומי ארוך.

ככל שאני בחון מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, הרי שראשית לכל, אני רואה בהם מסכת אחת של עבירות ולא כפי הדוגמא שמצאה התביעה להביא בתק פלילי 29064-04 בן דוד הנאשם בגין מעשי אלימות בשלושה אישומים שונים במועדים שונים כלפי אותו קורבן.

במאמר מוסגר מצאתי להעיר כי נדמה כי תיוקן 113 לחוק העונשין כפה על הצדדים המתדיינים להגיש "פסיקה" הכוונה לתקדימים המהווים בסיס לקביעת מתחם העונש ההולם. ראוי לצדדים לבחון בחון הטב שמא "התקדימים" אינם דומים למקרה הנדון. שהרי ידוע הוא כי כל מקרה לנסיבותיו ולעובדותיו. אין להביא דוגמא שאינה מהווה בסיס, למרות הקלות הרבה שבהקשת מקלות להמציא "תקדימים".

מעבר לכך, והחשוב ביותר. גם אלמלא היה תיוקן 113 בא אל העולם, הרי שעקרון השיקום, היה נותר עקרון חשוב אם לא עקרון על בגזירת דין. במקרה שלפנינו, עבר הנאשם, לראשונה בחייו, הליך טיפולי שיקומי ארוך, בפיקוח וליווי שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי הטיפול השיקומי הצלח וכי הנאשם מצוי כיום על דרך המלך מבחינה זו. משום כך, עתירת התביעה לקטוע הליך שיקומי זה, אינה ברורה. אכן, במקרים החמורים יש ועקרונות השיקום יידחה אל הצד אל מול האינטרס הציבורי שבכנישה המחמירה. אלא שלדעתי לא זה המקרה. עוד אין להתעלם מכך, שהנאשם מצוי במצוקה כלכלית שהרי עול פרנסת המשפחה עליו כמו גם פרנסת הוריו המבוגרים והחולים. מאסר בפועל כפי דרשת התביעה, תהיה בלתי מדתית במקרה זה.

אין להתעלם מעקרון נוסף והוא ההודיה בעבירות, החיסכון בזמן שיפוט והעיקר הבעת החרטה האמתית. יש לזקוף אלה לזכותו של הנאשם.

אשר על כן, אני מוצא כי המקרה שלפני חרג הוא וכי יש להעדיף מרכיב השיקום על פני ההחמרה בענישה.

אלה העונשים שאני משיית על הנאשם:

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה שיש עמה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם לרבות איומים. לרבות עבירה של חבלה במזיד ברכב.

קנס בסך 700 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

פיצוי למתלונן אבבה אסדרה ת.ז. 303212765 בסך 2,000 ש"ח.

הקנס והפיצוי ישולמו בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה ביום 1/6/2015.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 400 שעות על פי תכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבין והסכים.

אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה. יובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי שיציב שירות המבחן לרבות המשך השתתפות בטיפול קבוצתי.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ככל שהופקדו ערבויות כספיות בתק זה הרי יוחזרו לנאשם באמצעות בא כוחו עו"ד ש נודל.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ה,

04/05/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידיפעתמינאי